

Fjordvenner.dk
Virksundsvej 116, Knudby. DK – 8831 Løgstrup.
Tlf 86644061 – 23490951
www.Fjordvenner.dk
sigvaldfihl@gmail.com gerdaogclaus@gmail.com

Natur- og Miljøklagenævnet
c/o Miljøstyrelsen Aarhus
Sendt som mail til aar@mst.dk , nst@nst.dk samt direkte til Natur- og Miljøklagenævnet
nmkn@nmkn.dk

Kundby, den 16. januar 2015

Anke af Miljøstyrelsens tillæg til miljøgodkendelse af 28. oktober 2011 for Energinets naturgaslager ved Ll. Torup omhandlende overgang til såkaldt driftstilstand 2 og NST's afgørelse om samme. Tillæget og NST's afgørelse er dateret den 19. december 2014.

Miljøstyrelsen har – trods gentagne indsigelser fra blandt andet Fjordvenner.dk – meddelt en tillægsgodkendelse til Ll. Torup gaslager (herefter blot benævnt ”gaslageret”).

Fjordvenner.dk er langt fra enige i de vurderinger, der ligger til grund for denne tillægsgodkendelse, hvorfor den hermed ankes til Natur- og Miljøklagenævnet (NMKN). Ankefristen er i godkendelsen angivet til den 30. januar 2015.

NMKN bestemte i sin afgørelse i samme sag (NMK-10-00471 og NMK -34-00135 af 20. december 2013), at MST ikke kunne tillade overgang til driftstilstand 2, før der var foretaget en ny vurdering udledningens skadelige indvirkning i Natura 2000- området Lovns Bredning og Hjarbæk Fjord.

Energinet.dk, der ejer gaslageret, føler sig åbenbart sikker på, at NMKN vil stadfæste denne afgørelse, idet de samme dag som MST meddelte tillægsgodkendelsen igangsatte indpumpningen af vand til den næste kaverne der ønskes udvidet. Da der imidlertid – som gentagne gang påvist af Fjordvenner.dk og andre – findes glimrende alternativer til udledning i Limfjorden, behøver NMKN på ingen måde føle sig sat under pres for et bestemt udfald af denne anke af Energinets igangsætning af driftstilstand 2. I et senere afsnit uddybes disse alternativer.

Fjordvenner.dk vil anføre følgende som begrundelse for, at NMKN bør ophæve MST's afgørelse:

En undersøgelse/redegørelse/modelberegning som krævet i ankeafgørelsen ændrer grundlæggende intet ved det faktum, at der i dette projekt er tale om, at man vil oppumpe tungmetaller og andre skadelige stoffer dybt nede fra undergrunden – alt sammen stoffer der kan betragtes som ”fossile”, og dermed af naturen taget ud af kredsløbet for 200 – 220 millioner siden. Disse stoffer tillader MST nu bragt tilbage i cirkulation igen. Miljøstyrelsens seneste redegørelse omhandler primært tungmetaller og vi må desværre konstatere, at MST (der vel burde være landets førende indenfor miljøbeskyttelse) fortsat nægter at forholde sig til eventuelle stoffer i de urgamle saltaflejringer, der medfører flugtdøds for fisk.

Som fremført i tidligere anke og hørringssvar finder vi, at hele projektet er et klart brud på 40 års

miljøpolitik, en miljøpolitik der er (var !) baseret på en erkendelse af, at fortynding af miljøfarlige og unedbrydelige stoffer ikke på nogen måde løser et miljøproblem. Vi anser dette brud som værende af meget principiel og præcedensdannede karakter. Vi kan ikke se, hvorledes miljømyndighederne fremadrettet kan nægte en anden virksomhed eller for den sags skyld et renseanlæg, der måtte ønske at sikre overholdelse af et koncentrationsvilkår, at indpumpe recipientvand til et blandekar for at fortynde sig ud af problemer inden det hele ledes ud i samme recipient, såfremt denne tillægsgodkendelse stadfæstes af NMKN.

I dette projekt vil MST tillade at en affaldsstrøm (som dog af MST kaldes en spildevandsstrøm) fortyndes over 33 gange ved indpumpning af vand fra den recipient der efterfølgende udledes til. End ikke med denne kraftige fortynding kan vandkvalitetskriterierne overholdes, så man udlægger bekvemt en såkaldt ”fortyndingszone” hvor man accepterer overskridelser. Det fremgår af afgørelsen, at overskridelsen er op til 4,2 gange, så fortyndingen skulle reelt være 140 (33,3 x 4,2) gange i blandekarret, hvis man alene skulle forlade sig på denne metode. Fortynding og udpegningszone ændrer dog intet på, at der udledes unedbrydelige og bioakkumulérbare stoffer til fjorden i nøjagtig samme mængde.

Vi ønsker at henlede NMKN’s opmærksomhed på at denne fortyndingszone, ifølge de anførte beregninger, har en diameter på op til 80 m – dette vel at mærke på et sted i Limfjorden, hvor den effektive strømmende bare er lidt over 100 m bred. Resten af Virksund er lavvandede områder der tørlægges ved lavvande (det bemærkes, at: *Mudder- og sandflader, tørlagt ved lavvande* er en del af udpegningsgrundlaget for områdets Natura 2000-status). I øvrigt beregnes fortyndingszonen (jfr s 45) alene ud fra de generelle vilkår (gennemsnitskoncentrationen af opløste metaller) og ikke de maksimale koncentrationer, der tillades langt højere. Det indebærer at fortyndingszonen formentlig kan udgøre mindst hele bredden af Virksundfarvandet.

I praksis betyder det, at hovedparten af fjordens udstrækning på denne lokalitet er en forurenede ”fortyndingszone”. Dette er helt uacceptabelt, og paradoksalt, set i lyset af de meget specielle forhold i området, hvor et kunstig dæmning/slusearrangement (med en politisk bestemt slusepraksis) i lange perioder betyder, at trækkende ørreder der skal op til 4 højt målsatte åløb bliver tilbageholdt af lukkede sluseporte. På grund af denne blokering er der også fiskeforbud i området – et forbud Fiskerikontrollen håndhæver med store bøder. Situationen - som de færreste i Limfjordsområdet forstår – er, at fiskeri i området forbydes for at beskytte fiskebestanden, men Energinet får af MST lov at forurene sammesteds!

Der er som nævnt meget specielle strømforhold i området – skabt af dæmningen, hvor sluseportene langtfra går ned til bunden og dermed gør Hjarbæk fjord til en såkaldt tærskelfjord. Ligeledes er der – for det blotte øje synlige - lagdannelse pga forskellige saltkoncentrationer i Hjarbæk Fjord og Lovns Bredning. Dette, kombineret med, at udledningsportene for den fortyndede saltbrine er placeret lige i idvandet, når strømmen er udadgående gør, at der ikke kan fæstes lid til de modelberegninger for fortynding og spredning, der i udstrakt grad er anvendt til at retfærdiggøre udledningen af fortyndet saltbrine fra gaslageret. (”Idvand” er en betegnelse for det vand der løber modsat den generelle strømretning)

Vi ønsker igen at understrege, at udpegningsgrundlaget for Hjarbæk fjord og Lovns bredning er *Mudder- og sandflader, tørlagt ved lavvande...* Netop i sådanne områder er der mange organismer i bundsedimentet, der kan optage og bioakkumulere tungmetaller. Vi finder på ingen måder, at MST, NST og Energinet har dokumenteret, at der ikke sker en negativ påvirkning af Natura 2000-området. Man forsøger med sammenligninger med den skønnede mængde tungmetaller (tabel 7 , s. 64) der tilføres fra land via åløb og minsanten om man ikke sammenligner med tilførslen fra

Vesterhavet (og dermed Verdenshavet). Ved sammenligning i denne skala vil alt jo kunne retfærdiggøres, og argumentet minder om den der af og til høres i useriøse kredse, nemlig: *”Olie kommer nede fra jorden, så derfor er det helt i orden at udlede spildolie til et hul i jorden”*. Der er en argumentationmåde fra landets fremmeste miljømyndigheder, der er uanstændig og uacceptabel.

Vi er mange gange i denne lange proces blevet forsikret om, at sammensætningen af af saltet og andre stoffer, der skylles op af salthorsten, har helt samme sammensætning, som det der i dag findes i havvandet. Vi forstår derfor ikke, hvordan MST og NST i ovennævnte sammenligning med bidrag fra Vesterhavet kan hævde, at der er væsentligt større mængder tungmetaller i Vesterhavsvandet (VVM-tilladelsens s 5)

NST siger da også (s 34 i MST’s afgørelse), at der vil ske en vis ophobning af tungmetaller i sedimentet og erkender, at miljømålene for kystvande allerede nu ikke er opfyldt, idet der ikke er ”god økologisk tilstand” og ”god kemisk tilstand”. Sammest set skrives at det kun er et lille område der påvirkes. Vi ønsker i den forbindelse at pege på nyere EU-domme om beskyttelse af Natura 2000-områder (som udmeldt i NST’s skrivelse dateret den 22. december 2014). Her fremgår klart, at hvis skader ikke kan udelukkes – selv i meget små andele af et Natura 2000-område, kan der ikke meddeles tilladelse. Der henvises til nævnte skrivelse og domme.

I henhold til OSPAR-konventionen har Danmark en forpligtelse til at nedbringe – ideelt set ophøre med – at udlede miljøfarlige stoffer. Fjordvenner.dk finder dette uforeneligt med den tilladelse der er meddelt til Energinet.dk – og vi ønsker igen at fremhæve at der er fulgyldige alternativer til en sådan udledning. Endvidere står det klart, som også nævnt i Energinets afrapportering, at arsen-, nikkel- og cadmiumindholdet i sedimentet i såvel Louns Bredning som i Hjarbæk fjord allerede er over EAC-værdierne og også ifølge OSPAR-kategoriseringen i en ”Uacceptabel miljøtilstand” med *”koncentrationer der kan medføre signifikant påvirkning på miljø og mennesker”*.

Vi må desværre konstatere, at MST ikke kan kende forskel på de to begreber ”BAT” og ”renere teknologi”. Dette fremgår af afgørelsens s 34, hvor MST argumenterer mod at den beskrevne renseproces (Met-Clean) ikke er BAT, fordi der anvendes hjælpe-stoffer i processen og fordi der skabes et restaffaldsprodukt ved renseprocessen. Denne argumentation kan være relevant i en renere teknologi-sammenhæng, men på ingen måde i forhold til BAT. BAT-begrebet dækker jo over Bedste Tilgængelige Teknikker – herunder også rensning. Endvidere må det være indlysende, at en renseproces, der har til formål at fjerne unedbrydelige stoffer, nødvendigvis må generere et restprodukt. MST har således ikke taget korrekt stilling til kravet i den tidligere afgørelse fra NMKN om, at der under det gennemførte pilotprojekt skal vurderes, om der kan renses for tungmetaller. Tværtimod oplyses det på s. 69, at den testede proces kan rense brinen for tungmetaller.

Med hensyn til fastsættelse af grænseværdier i den fortyndede saltbrine fremturer MST med kun at stille vilkår til opløste tungmetaller. Efter vores gentagne klager over dette har MST dog undersøgt hvor store mængder af tungmetallerne der er bundet til partikler og indirekte givet os ret i, at store dele af metallerne ikke reguleres af grænseværdier, der alene omfatter den opløste fraktion. (afgørelsens bilag M). Af tabellen på afgørelsens s. 58 fremgår at totalmængden af metaller er op til 2,6 gange højere end end det opløste indhold. Ikke desto mindre stilles der ikke krav til totalindholdet og alle de gennemførte vurderinger, inklusiv beregninger af ovennævnte fortyndingszoner, udføres med udgangspunkt i det lave tal for opløst metaller.

Af tabellen s 48 fremgår det tydeligt at der for en række særdeles giftige tungmetaller som cadmium, kviksølv, krom og sølv ses en tydelig stigning af koncentrationen i forhold til indholdet i

det indpumpede fortyndingsvand fra Hjarbæk fjord. Denne stigning er udtryk for den forurening, der sker i Lovns bredning i forhold til hvis Hjarbækfjord vandet blot flød ud i bredningen gennem afvandingssslusen i dæmningen. Der er tale om en fordobling eller mere. Også for andre metaller end ovennævnte ses en stigning.

På s 48 bortforklares en høj niveau af tin – bekvemt - som en fejlmåling!

På s 55 tilstår MST – trods alt lidt overraskende for os – at man har siddet flere overskridelser af grænseværdierne overhørig under det beklageligvis gennemførte pilotprojekt, der ligger forud for denne tillægsgodkendelse. Det burde være overflødigt at belære MST om tilsynsmyndighedens pligt til at skride ind overfor overtrædelser af vilkår.

På s 57 skrives, at indholdet af suspenderet stof (SS) er højere end forudsat i den oprindelige VVM-redegørelse. SS er en væsentlig parameter i udledningen, idet den dels bidrager til en uønsket tilslamning af fjorden og dels er ”bærer” af partikulært bundet tungmetal. Vi finder, at VVM-vurderingen af denne grund bør gå helt om da SS-udledningen er et meget centralt emne i hele vurderingen. På s 37 skrives, at forhøjet SS-udledning ”løses ved at nedsætte skyllehastigheden. Dette er igen anvendes af et forældet fortyndingsprincip, idet den samlede udledning jo ikke reduceres, men blot strækkes over en længere periode.

MST finder det (s 35) forsvarligt, at der kan gå op til en time inden der lukkes for udledning af ufortyndet brine i tilfælde af tekniske svigt i fortyndingssystemet. Vi finder denne tid helt uacceptabel. Som nævnt ovenfor står der ofte mange og store havørreder og venter i området og de vil sandsynligvis omkomme eller blive skadet af udledning af højkoncentreret saltbrine i omtrent halvdelen af farvandets bredde (der er jo 4 udløbsrør placeret i en linje på tværs af farvandet). Det ses desværre af materialet fra pilotprojektet, at udledninger af ufortyndet brine er forekommet flere gange (s 55). Det er derfor meget sandsynligt, at der vil forekomme flere sådanne hændelser og de sås da også flere gange i forbindelse med etableringen af kavernerne i 1980 -90erne.

På s 64 opgøres mængderne af udledte tungmetaller ved pilotprojektet. Opmærksomheden henledes på, at disse tal som minimum skal ganges med 7 for at få den samlede udledning fra genudskylningen af alle gaslagerets kaverner.

I skemaet herunder har Fjordvenner.dk beregnet den mængde af udvalgte tungmetaller der lovligt kan udledes indenfor de grænseværdier, der er fastsat af MST. Det ses, at de tilladte mængder er langt højere end de mængder der af Energinet.dk (og deres rådgiver) hævdes udledt under pilotprojektet. Opmærksomheden henledes på, at der er tale om opløste tungmetaller. Totalmængden er som nævnt tidligere væsentligt højere og i princippet uendeligt højde, idet MST ikke vil fastsætte grænseværdier for den totale mængde af tungmetaller.

De følgende beregninger er foretaget under forudsætning af:

- at alle 7 kaverner er lige store, nemlig 500.000 m³.
- at brinen fortyndes i forholdet 120/4000 (jævnfør vilkår 26)
- at tilvæksten i metalkoncentrationerne for opløste metaller i den fortyndede brine er som angivet i vilkår 29

Metal	Hævdet mængde tungmetaller jfr s. 64	Tilladt mængde opløste tungmetaller.	Indirekte tilladt totalmængde tungmetaller.
	kg	kg	kg
Arsen	0,35 til 2,1	29	29
Bly	2,1 til 7	93	136
Cadmium	0,35 til 2,1	12	Ikke målt som total
Chrom	7 til 14	81	81
Kviksølv	0 til 0,35	2,8	2,8
Strontium	1050 til 7000	58275	58275
Sølv	14 til 35	23	46
Tin	7 til 14	58	145
Uran	0 til 0,35	35	40

Det ses af tabellen, at der tillades en langt højere mængde opløste tungmetaller end den mængde der hævdes at være udledt under driftstilstand 1. Det tilladte mængder er helt op til 82 gange (for arsen) så høje som de mængder der hævdes at være i den fortyndede brine. For kviksølv og uran er de tilladte mængder uendeligt mange gange højere, idet der er angivet 0 som laveste teoretiske mængde.

Ved at sammenholde de tilladte mængder tungmetaller med den skønnede mængder af tungmetaller der (tabel 7, s 64) tilføres Hjarbæk fjord og Lovns bredning fra de 4 år der udmunder i disse farvande ses, at MST vil tillade at tilførslen for flere metaller vedkommende forøges væsentligt i forhold til den nuværende – i forvejen for høje – tilledning. Der er dog ikke angivet værdier for flere af ovennævnte metaller i miljøgodkendelsen så der kan ikke udarbejdes en komplet sammenligning. Idet det forudsættes at genudskylningen af kavernerne som tilladt forløber over 7 år, er den tilladte forøgelse følgende:

Bly: fra 90 kg til 103 kg/år
Cadmium: fra 7,2 kg til 8,9 kg/år
Kviksølv: fra 0,9 kg til 1,3 kg/år.

I ovennævnte beregninger er ikke taget hensyn til at der er fastsat væsentligt højere maksimalværdier på enkeltanalyser – såkaldte maksimal udlederkrav. Det betyder at de faktiske udledte mængder kan være væsentligt højere end de anførte, men vanskelige for Fjordvenner.dk at beregne.

Det er helt uacceptabelt, og i strid med Danmarks forpligtigelser i henhold til OSPAR-

konventionen, at tillade stigninger i de tilførte mængder i størrelsesordenen 15 – 45 % af disse tungmetaller.

MST har som tilsynsmyndighed ingen juridiske muligheder for at skride ind overfor udledningen førend de fastsatte grænseværdier overskrides. Dermed står det Energinet.dk frit for at udnytte tilladelsen helt op til grænserne.

De gennemførte konsekvensvurderinger for Lovns Bredning og Hjarbæk fjord er dermed udført på et forkert grundlag, idet der er så kolossal forskel på de teoretiske værdier og så de mængder der tillades udledt.

Fjordvenner har gennemgået godkendelsens bilag I, omhandlende bl.a de fiskeundersøgelser der er gennemført i forbindelse med Pilotprojektet (driftstilstand 1). Den afrapporterede undersøgelse af fiskebestandene i området viser - desværre helt som vi forventede og forudså – en meget klar nedgang i antallet af, den for fritidsfiskere, så vigtige fiskeart, skrubbe.

Imidlertid bortforklares en nedgang i fangsterne på over 85 % ganske enkelt - og igen bekvemt - med ”naturlig variation”. Vi er ikke et øjeblik i tvivl om, at havde situationen været den omvendte - at fangsterne af skrubbe var steget - ville det være udlagt som et bevis på uskadeligheden af udledningen og ikke som ”naturlig variation. Det sete styrtdyk i antallet af skrubber er helt i overensstemmelse med det der observeredes under udledningen i 1980-erne.

Samlet set anser vi derfor fiskeundersøgelsens konklusioner som værdiløse og uanvendelige som dokumentation, idet konklusionerne er åbenlyst politiserende.

I forbindelse med gennemførelse af Driftstilstand 1 har Fjordvenner.dk fået mange henvendelser om udfældning af okker i Hjarbæk fjord og i Lovns Bredning. Der er som fotobilag 1 vedlagt et foto – i øvrigt optaget af Energinet.dk i vinteren 2012/13 – der viser okkerfarvet is i umiddelbar nærhed af udledningsområdet. Der er endvidere konstateret kulsorte sedimentter i store områder. Dette sediment medfører – selv flere måneder efter stop for Driftstilstand 1 - at vandet i Lovns Bredning farves helt sort. Der er som fotobilag 2 vedlagt et par fotos fra den 1. januar 2015 der dels viser det sorte vand strømme ind i Hjarbæk Fjord gennem afvandingsslusen, dels viser den synlige lagdeling, der er almindelig i området. Det ses at de tungere, mere saltholdige, vand bare 50 -75 meter inde i Hjarbæk Fjord dykker ned under det mere ferske vand. Som tidligere nævnt tvivler vi på at computermodellerne kan tage højde for disse specielle forhold. Energinet.dk angiver at der er lave værdier for jernindhold i den fortyndede brine, men med baggrund i observationerne tvivler vi stærkt på, at dette er korrekt.

Hverken den oprindelige miljøgodkendelse eller dette tillæg til miljøgodkendelser indeholder vilkår i forbindelse med ophør af driften af gaslageret. Dette er i strid med IE-direktivet og således en væsentlig mangel ved godkendelsen. Grundet den politiske beslutning om ophør med brug af fossile brændsler i Danmark om bare 35 år har gaslageret en begrænset restlevetid, så ophørsvilkår er særdeles relevante.

Det er Fjordvenner.dk's klare holdning, at NMKN bør ophæve MST's godkendelse til gennemførelse af driftstilstand 2. Dette kan gøres, uden at det får indflydelse på Energinets mulighed for, at gennemføre den udskiftning af sikkerhedssystemer, som de i tiltagende grad i løbet af sagsforløbet har lagt vægt på. Hvor de i starten primært gik efter at udvide lagerkapaciteten, har de på de seneste spillet mere og mere på ”sikkerhedskortet”, formentlig i en forventning om, at det er et bedre argument.

Et udmærket alternativ kan være, at Energinet.dk bruger saltbrinen, fra den kaverne de p.t er i gang med at fylde op, til at pumpe over i næste kaverne når sikkerhedsventiler m.m. i den første er skiftet. På denne måde kan den samme brine genanvendes til alle kaverne. Til slut må brinen efterlades i den først udvidede kaverne. Derved mister Energinet ganske vist ca. 1/7 af deres lagerkapacitet, men det vil ikke få indflydelse på Danmarks forsyningssikkerhed, idet det er velkendt, at Energinet udlejer væsentlige dele af deres lagerkapacitet i gaslageret til udenlandske energiselskaber. Denne del af forretningen vil beklageligvis blive påvirket negativt, men det ser vi som prisen for at Energinet konsekvent har afvist de to andre alternativer vi har peget på, nemlig at starte en produktion af vejsalt på basis af saltbrinen eller at afhænde brinen til et andet saltselskab der allerede er beliggende i nærområdet.

Vi håber, at NMKN vil tage sig tid til at besigtige udledningsområdet ved Virksund, og vi deltager gerne i en sådan besigtigelse.

Vi håber, at hele Natura 2000-begrebet ikke – efter NMKN's afgørelse i herværende sag- står tilbage som en tom skal uden naturbeskyttelse og som et begreb, der i bedste fald kun kan bruges til at bortvise støjende vandscootere og intet andet.

Fjordvenner.dk håber også, at NMKN vil holde sig for øje, at da Klagenævnet - for år tilbage - blev eneste administrative ankeinstans blev det forudsat, at Klagenævnet også overtog den miljøfaglige vurdering af klagesager, der tidligere blev varetaget af MST. I NMKN's afgørelse dateret 20. december 2013 finder vi den miljøfaglige vurdering trængt for langt i baggrunden.

Fjordvenner.dk har i sin tidligere anke – dateret 24. november 2011 – af Miljøstyrelsen afgørelse anført en lang række velbegrundede ankepunkter. Ved gennemgang af Natur- og Miljøklagenævnets afgørelse – dateret den 20. december 2013 - ses, at NMKN enten ikke har taget stilling til flere af disse klagepunkter eller alene har afgjort, ”at NMKN ikke finder anledning til at ændre eller tilsidesætte Miljøstyrelsens vurderinger” under de enkelte punkter.

Fjordvenner.dk finder, at en sådan manglende miljøfaglig begrundelse ikke er i overensstemmelse med Forvaltningslovens § 22 og 24 om, at afgørelser skal være begrundede og, hvor der – som i denne sag – ligger administrative skøn til grund for afgørelsen, skal være angivet de hovedhensyn, der har været bestemmende for skønsudøvelsen.

Vi vil fremhæve følgende eksempler på ingen eller mangelfuld begrundelse:

Brug af fortyndingsprincippet.

Fjordvenner.dk har gjort gældende, at det ikke bør godkendes, at grænseværdier for stoffer i det udledte vand overholdes ved, at der til en blandetank indpumpes store mængde recipientvand, med det formål at opnå en fortynding. Det ses ikke, at NMKN har taget klar stilling til dette spørgsmål.

Der er tale om et meget vigtigt principielt spørgsmål, både i den konkrete sag, men også i forhold til præcedens overfor mange andre typer af virksomheder, der vil kunne løse en for nuværende omkostningstung bortskaffelse af potentielt farlige stoffer på samme måde.

Indhold af ukendte stoffer i brinen.

Fjordvenner.dk har gjort gældende, at brinen kan indeholde ukendte stoffer – aflejret i forbindelse med saltets og salthorstens dannelse - og vi har i den anledning argumenteret for, at der skal foretages undersøgelse af eventuelt flugtadfærd hos vandlevende dyr der udsættes for brinen.

Det ses ikke, at NMKN har taget stilling til dette.

Muligt forkert regelgrundlag for Miljøstyrelsens behandling af sagen.

Fjordvenner har anført, at hele sagen rettelig skulle have været behandlet som en sag om affaldsbortskaffelse. Det ser ud til, at NMKN har misforstået dette afsnit i vores anke som et spørgsmål om affaldsafgifter. Dette er ikke korrekt, idet afgiftsspørgsmålet for længst er afklaret med SKAT, som det også fremgår af de bilag der blev medsendt vores anke i 2011. Vi er naturligvis klar over, at afgiftsspørgsmål ikke er NMKN's område.

Fjordvenner.dk's påstand om, at der er tale om affaldsbortskaffelse er således ikke blevet realitetsbehandlet af NMKN.

Som det også anføres i vores anke er dette af stor principiel betydning, også for andre virksomheder der har et vandopløseligt affaldsprodukt der i givet fald – og med passende fortynding med recipient vand som ovenfor anført – kan reguleres ved en spildevandstilladelse.

Alternative til opløsning/fortynding/udledning.

Fjordvenner.dk har noteret sig, at NMKN i sin afgørelse afviser at kunne tage stilling til eventuelle alternativer. Vi stiller os tvivlende overfor at dette skulle være tilfældet, og udbeder os derfor en nærmere redegørelse herfor.

På vegne af Fjordvenner.dk's 2.558 medlemmer.

Sigvald Fihl